

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Michala Bobka v právní věci žalobce: **MIZAR PLUS s. r. o.**, se sídlem Podnikatelská 569, Praha 9 - Běchovice, zastoupen Mgr. Martinem Peterkou, advokátem se sídlem Dlouhá 705/16, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2023, č. j. 18046/23/ 5300-21442-711458, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2024, č. j. 17 Af 19/2023 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozsudek městského soudu

[1] Finanční úřad pro hlavní město Prahu (dále též „správce daně“) vydal dne 27. 5. 2021 dodatečné platební výměry, kterými žalobci doměřil daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) v celkové výši 449 261 Kč a stanovil penále v celkové výši 89 850 Kč za zdaňovací období červen, červenec, srpen, září a říjen roku 2018. Žalobce podal proti těmto platebním výměrům odvolání, která žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správce daně potvrdil.

[2] Městský soud napadeným rozsudkem nevyhověl žalobě, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. Nejprve soud uvedl, že se nemohl jakkoli věcně zabývat odkazem žalobce na jeho podání učiněná v daňovém řízení, neboť se jednalo toliko o obecný odkaz, aniž by žalobce upřesnil, co považuje za základ jím tvrzené nezákonnosti.

Za mimoběžný považoval soud žalobní bod týkající se porušení rozpočtové kázně ve vztahu k dotaci na projekt s názvem „Podpora biotopu kuňky obecné obnovou malé vodní nádrže v EVL Tuří“, neboť neměl vůbec žádnou souvislost s předmětem tohoto soudního řízení. Stejně tak hodnotil i žalobní bod mířící na vadnost závěrů žalovaného o neprokázání realizace úklidových prací, tedy neplnění povinnosti vyplývající ze smlouvy uzavřené se společností IPODEC. Takto sice věc hodnotil správce daně, avšak žalovaný dospěl v napadeném rozhodnutí k závěru, že úklidové práce byly uskutečněny. Žalobce tedy dle žalovaného splnil hmotněprávní a formální podmínky na odpočet DPH, žalovaný mu ovšem tento nárok odepřel z důvodu zapojení do podvodného řetězce na pozici *broker* (tj. subjektu, který si po státu nárokuje nadměrný odpočet a čerpá tak výhody plynoucí z podvodného řetězce). Podstatou věci tedy byla účast žalobce na podvodu na dani, nikoli neprokázání uskutečnění zdanitelného plnění.

[3] Další žalobní body se podle soudu sice dotýkají předmětu řízení, jsou ale velmi obecné. Soud na ně proto reagoval v obdobné míře obecnosti. Konstatoval, že po prostudování daňového spisu a zejména obsahu napadeného rozhodnutí neshledal nic, co by nasvědčovalo až již nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nebo nedostatečnému zjištění skutkového stavu.

II. Důvody kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil.

[5] Zpochybnil závěr městského soudu týkající se přílišné obecnosti žalobních bodů; dle jeho názoru jsou žalobní námitky jasné a jednoznačně popisují pochybení správních orgánů. Na to však městský soud nereagoval, a porušil tak právo stěžovatele na spravedlivý proces.

[6] Stěžovatel zdůraznil, že byl sankcionován nejdříve za to, že nevykonal úklidovou činnost, a současně je viněn za domnělou účast v karuselovém podvodu. Stěžovatel ale všechny své povinnosti splnil a státu nevznikla z jeho strany žádná škoda.

[7] Městský soud namísto faktického přezkoumání věci v napadeném rozsudku pouze odkazoval na judikaturu, čímž nesplnil svou primární funkci, a tedy nenalezal právo. Svým postupem se snažil zjednodušit si práci, třebaže finanční správa založila veškerá svá zjištění vůči stěžovateli pouze na nepodložených domněnkách. Finanční správa přitom vyslechla jednatele společnosti Naluti s. r. o. a Inslav s. r. o., kteří potvrdili, že úklidové práce provedli. Přesto správce daně uzavřel, že k provedení prací nedošlo. Žalovaný sice tento názor změnil, ale bez jakéhokoliv důkazu uzavřel, že je stěžovatel účastníkem karuselového podvodu. Městský soud zcela opominul dva dokumenty, na které stěžovatel v žalobě odkazoval, a to odvolání proti rozhodnutí správce daně ze dne 25. 6. 2021 a vyjádření ze dne 15. 8. 2022. V nich se stěžovatel konkrétně vyjadřuje k tvrzením žalovaného.

[8] Stěžovatel si rovněž klade otázku, jak je možné, že finanční správa viní několik subjektů z karuselových podvodů, avšak v průběhu takového řízení zcela nepochopitelně vydá souhlas s likvidací společnosti Naluti s.r.o.

pokračování

[9] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí kasační stížnosti. Vyjádřil souhlas se závěrem městského soudu, že žalobní námitky byly pohříchu velmi obecné. Soud přitom vždy konkrétně popsal, z jakých důvodů považuje námitku za nedůvodnou, či proč se jí nemůže zabývat. Námitku týkající se účasti na karuselovém podvodu považuje žalovaný za nepřipustnou, neboť ji stěžovatel neuplatnil v řízení před městským soudem.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[11] Kasační stížnost **není** důvodná.

[12] Nejprve se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností rozsudku, ke které je případně povinen přihlídnout i z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Vlastní přezkum rozhodnutí krajského soudu je totiž možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je založeno na dostatku důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský (městský) soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 4/2007 - 58, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, či ze dne 8. 4. 2004, č. j. 2 Afs 203/2016 - 51).

[13] Napadený rozsudek uvedená kritéria přezkoumatelnosti splňuje. Jedná se o srozumitelné a odůvodněné rozhodnutí. Městský soud se zabýval všemi žalobními námitkami, které doslovně odcitoval v rekapitulační části rozsudku (viz bod 2). Nepochybil ani tím, že se nezabýval obsahem dvou stěžovatelových podání učiněných ve správním řízení (tj. odvoláním ze dne 25. 6. 2021 a vyjádřením ze dne 15. 8. 2022). Stěžovatel ve své žalobě na tato podání pouze odkázal s tím, že se v nich „konkrétně vyjadřuje ke konkrétním tvrzením žalovaného“. Takový obecný odkaz na obsah jiného podání však nelze považovat za dostatečně určitý žalobní bod. Městský soud správně vysvětlil, že nemá pravomoc na základě vágních odkazů vyhledávat žalobní body či podpůrné argumenty ve spisech či v zaslaných dokumentech.

[14] Důvodná není ani námitka nezákonnosti napadeného rozsudku. Žalobní námitky stěžovatele byly skutečně natolik obecné, že městskému soudu nezbylo nic jiného než se s nimi vypořádat ve stejné míře obecnosti. Stěžovateli nelze přisvědčit v tom, že by žalobní námitky jednoznačně popisovaly pochybení správních orgánů. Pokud byl v některých námitkách stěžovatel konkrétnější, jednalo se o námitky, které se míjely s podstatou rozhodnutí žalovaného (viz body [12] a [13] napadeného rozsudku). Kasační soud připomíná, že soudní řízení správní je ovládáno zásadou dispoziční, jak ostatně vysvětlil i městský soud v bodech [10] a [15] napadeného rozsudku. Na dodržení této zásady při soudním přezkumu rozhodnutí správního orgánu je nutno trvat. Od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní

zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu. Tím je také garantována zásada rovnosti účastníků řízení. Vymezení žalobního bodu (a setrvání na těchto mezích i v dalších fázích řízení, což je projevem zásady koncentrační) stanoví tak i žalovanému meze jeho obrany, tedy to, k čemu se má vyjádřit a k čemu má předložit protiargumenty (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, či např. nález Ústavního soudu ze dne 14. 7. 2008, sp. zn. I. ÚS 1238/08).

[15] Městský soud v odůvodnění rozsudku uvedl, že přezkoumal rozhodnutí žalovaného i související spisovou dokumentaci, avšak neshledal, že by toto rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, či bylo založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Žalovaný vystavěl své závěry na podrobných a logicky soudržných úvahách a reagoval na odvolací námitky. S tímto hodnocením věci se kasační soud ztotožňuje. Jelikož stěžovatel ve své žalobě žádné konkrétní námitky napadající zákonnost rozhodnutí žalovaného neformuloval, nemohl se městský soud věci sám podrobněji zabývat.

[16] Stěžovatel v kasační stížnosti zcela v obecné rovině brojí proti závěru žalovaného týkajícímu se odepření nároku na odpočet DPH v posuzovaných zdaňovacích obdobích z důvodu zapojení stěžovatele do podvodného řetězce. Nejvyšší správní soud tuto námitku považuje za nepřijatelnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť ji stěžovatel neuplatnil v řízení před městským soudem, ač tak učinit mohl. Stěžovatel ve své žalobě brojil zejména proti závěru správce daně o neprokázání uskutečnění úklidových prací, tedy nesplnění povinností vyplývajících ze smlouvy uzavřené se společností IPODEC. Jak však v napadeném rozsudku vysvětlil městský soud, tento závěr žalovaný ve svém rozhodnutí přehodnotil a stěžovateli přisvědčil, že splnil hmotněprávní a formální podmínky pro uplatnění odpočtu DPH. Tato žalobní námitka se proto mýjela s podstatou věci. Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že žalovaný se zapojením stěžovatele do podvodného řetězce podrobně zabýval v bodech [44] až [64] napadeného rozhodnutí. Kasační námitka přitom nesměřuje proti žádnému jeho konkrétnímu závěru, nýbrž je zcela obecná.

[17] Za případnou kasační námitku nelze považovat ani stěžovatelem položenou otázku, jak je možné, že finanční správa viní několik subjektů z karuselových podvodů, avšak v průběhu takového řízení vydala souhlas s likvidací společnosti Naluti s.r.o. V této souvislosti soud připomíná, že je povinností stěžovatele, aby v kasační stížnosti specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského (městského) soudu, tj. musí předejít polemiku se závěry napadeného rozsudku. Uvedená otázka položená stěžovatelem však s odůvodněním rozsudku městského soudu nijak nesouvisí.

[18] Stěžovatel ve své kasační stížnosti pouze obecně uvedl, že ji podává rovněž z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., aniž by jej jakkoliv konkretizoval. Nejvyšší správní soud v této souvislosti připomíná, že mu nepřísluší dohledávat za stěžovatele případné vady řízení; ty měl v kasační stížnosti patřičně specifikovat stěžovatel.

[19] Závěrem kasační soud uzavírá, že ačkoliv byl stěžovatel v řízení před městským soudem i v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (zde je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupení advokátem povinné), který by měl disponovat příslušnou erudicí, obě jeho

pokračování

podání k soudu jsou zcela obecná, čímž si stěžovatel sám značně snížil svou šanci na úspěch v těchto soudních řízeních.

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Nejvyšší správní soud neshledal námitky stěžovatele důvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[21] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. června 2024

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu